

[Jens Thomsen.]

tanter ved Odense-Mødet gav Udtryk for, at Landbruget endnu ikke har Trællesindet. Derfor skal vi styrke det Sammenhold, der viste sig dér, i Stedet for at undergrave det, som Ministeren tilsigter ved de foreliggende Ændringsforslag. Jeg anbefaler derfor de Medlemmer, som erkender Landbrugets Betydning, at stemme imod disse Ændringsforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Udvalget for Tilslutningen til de Ændringsforslag, jeg har stillet.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen gik meget stærkt imod disse Ændringsforslag, og det er der jo ikke noget at sige til. Det afslører klart og tydeligt det ærede Medlems Interesse for og Kærlighed til de mindre Landbrugere. Men det ærede Medlem ledsagede sin Afvisning med en Motivering, som jeg nok synes det er værd at understrege. Han sagde: Hvis man gennemfører disse Ændringer, saa sætter man Splid i Landbruget. Det skal det ærede Medlem maaske have Ret i, det er jo ogsaa en Maade at blive fri for Splid paa i Befolkningen at sige til den ene Part: Du skal ingenting have at sige i Sagen! Og det er jo det, det ærede Medlem praktiserer; han siger: Husmandsforeningerne skal ikke spørges, de skal ikke tages med paa Raad, for saa faar vi Splid, lad os andre, de større Bønder, faa Lov til at regere det hele, saa bliver der ingen Splid! Ja, det forstaaer jeg godt, at man kan ophæve Spliden paa den Maade, men det tiltaler i alt Fald ikke mig, og jeg tror ikke nogen Demokrat.

Oluf Pedersen: Selve dette Princip, at Landbrugsraadet, at Organisationerne skal blandes ind i disse Ting sammen med Regeringen, finder jeg urigtigt. Men jeg maa mene, at naar man skal spørge Landbrugsraadet, saa maa man efter det, der er sket, ganske naturligt ogsaa spørge Husmandsforeningerne. Det er efter min Mening saa helt ligetil, at saadan bør det være.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslagene.

Ændringsforslag Nr. 1 (se ovenfor)
vedtoges med 79 Stemmer mod 2.

Ændringsforslag Nr. 2 betragtedes som vedtaget med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 1.

Ændringsforslag Nr. 3 betragtedes som vedtaget med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 1.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Valdemar Thomsen: Naar jeg har bedt om Ordet, skyldes det, at der fra Erhvervsudvalget er rettet en Henvendelse til Landbrugsministeren om i Lighed med Landbrugsraadet og Husmandsforeningerne at blive hørt, naar det drejer sig om vigtige Landbrugsspørgsmaal. Den højtærede Landbrugsminister har ikke reageret over for Anmodningen, og derfor vil jeg sige, at som Forholdene nu har udviklet sig, navnlig efter at Landbrugsministerens Forslag er blevet vedtaget, er Spørgsmaalet om, hvilke af Landbrugets Organisationer der har Krav paa at blive hørt i erhvervsøkonomiske Anliggender, blevet aktuelt, og det er saa meget mere Tilfældet, som der fra alle Sider paa Grund af Tidens Alvor er udtalt Ønske om Samling og om Samarbejde. Den højtærede Statsminister gav jo i Aabningstalen Tilsagn om, at alle Interesser vilde faa Lejlighed til at medvirke ved store afgørende Spørgsmaal, og Det konservative Folkepartis Formand udtalte ved Landsmødet i Lørdags her i København: Lad os nu faa den samlede konstruktive Erhvervs politik, der kan knytte de forskellige Led i vort Samfund til hverandre i indbyrdes Samarbejde! Hvis nu den højtærede Statsminister, Regeringspartierne og de øvrige Partier virkelig mener noget med de gode Ønsker, maa det da først og fremmest vise sig gennem et ligeligt Hensyn til Befolkningens og Erhvervenes forskellige Interesser.

Netop nu er der en Lejlighed til at omsætte Lyrikken og de smukke Ord i Handling ved at lægge et rimeligt Hensyn for Dagen over for en stor Del af Landbruget, der ikke just kan siges at være forvænt i saa Henseende. Det, som det først og fremmest gælder om at finde ud af — forudsat naturligvis, at den gode Vilje til at øve Ret og Skel er til Stede —, er Spørgsmaalet om, hvilke af de bestaaende Organisationer inden for Landbruget Landbruget ønsker sig repræsenteret af over for Lovgivningsmagten. Er det, kan man spørge, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, der vedblivende har Landbrugets Tillid? Svaret maa blive et Ja, til Dels, idet det uden Tvivl er saadan, at i hvert Fald en Del Landmænd føler sig tilfreds-